

Ændringsforslag til Selskabsskatterelationerne

Resumé:

I dette papir undersøges, om det er muligt at forbedre selskabsskatterelationerne. Resultatet er, at en simpel ændring kan gøre estimationen af selskabsskatterne konsistente med virksomhedernes adfærd. Dette opnås ved at ændre antagelsen om, at virksomheder ikke benytter sig af frivillige indbetalinger til en antagelse om, at de betaler så høje frivillige indbetalinger, at deres restskat er nul. Relationens forklaringssevne påvirkes dog ikke mærkbart af hverken denne ændring eller ved at fjerne en forsimpelende antagelse om obligatorisk skatteindbetaling.

GRH20004.WPD

Nøgleord: Selskabsskat, ændringsforslag, acontoskatteordning,

Modelgruppepapirer er interne arbejdsrapporter. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan være ændret inden opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

1. Indledning

I den nuværende selskabsskatterelation antages det implicit, at virksomheder på acontoordningen ikke indbetaler frivillige bidrag, men derimod vælger at betale restskat af den del af indkomsten ikke beskattet af de obligatoriske indbetalinger. For en detaljeret gennemgang af skattereglerne se arbejdspapir THV14301¹. Endvidere forsimples skatterelationen i forhold til gældende skatteregler.

Oplysninger fra skatteministeriet tyder på, at virksomhederne vælger frivillige indbetalinger i stedet for restskat. Det er muligt, at ændre relationen så virksomhedernes adfærd afspejles uden at gøre relationen mere kompliceret. Ændringen vil dog på ingen væsentlig måde ændre parameterestimer eller residualer. Fordelen er udelukkende antagelser mere konsistente med virksomhedernes adfærd.

Simplificeringen af selskabsrelationerne i forhold til gældende skatteregler har ingen indflydelse på parameterestimer eller residualer. Endvidere er simplificeringen konsistent med gældende regler og adfærd og gør ligningerne noget mere overskuelige.

2. Baggrund for ændringer

Virksomheder på acontoskatteordningen har to obligatoriske indbetalinger - en i marts og en i november. Betalingerne udgør samlet 50 pct. af gennemsnittet af de seneste tre indkomstårs indkomstskat. Dette sættes af forsimplende årsager lig med 50 pct. af virksomhedens samlede selskabsskat det pågældende indkomstår. Virksomhedernes indkomstår er forskudt i forhold til kalenderåret, så skattegrundlaget beregnes ud fra indkomsten lagget en halv periode - svarende til gennemsnittet af indkomsterne i de to år, hvorfra indkomsten til beskatning stammer. Skattesatsen for de obligatoriske indbetalinger er givet ved t_{ny} .

Udover de obligatoriske indbetalinger kan virksomhederne indbetale frivillige bidrag til samme skattesats samtidig med de obligatoriske indbetalinger. Disse frivillige indbetalinger indgår dog først rent administrativt som indbetalinger året efter. Har virksomhederne betalt skat af mindre end hele deres indkomst fra året før skal de betale restskat af forskellen til en højere skattesats givet ved t_{gl} .

Virksomheder på restskatteordningen betaler alt deres selskabsskat som restskat uden obligatoriske og frivillige indbetalinger.

Dette giver følgende bidrag til selskabsskatterne fra indbetalinger fra virksomheder på restskatteordningen året før:

$$S_{gl} = t_{gl} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{gl,-1} \quad (1)$$

hvor Y er indkomsten og b_{gl} er andelen af virksomheder på restskatteordningen.

¹Tina Saaby Hvolbøl (2001): "Selskabsskatterelationen for øvrige erhverv".

Bidraget til selskabsskatterne fra virksomheder på accontoordningen er givet ved:

$$S_{ny} = \frac{1}{6} \cdot (S_{-1} + S_{-2} + S_{-3}) \cdot b_{ny} + S_{v,-1} + t_{gl} \cdot \left(Y_{-1/2} - \frac{1}{6} \cdot \left(\frac{S_{-2} + S_{-3} + S_{-4}}{t_{ny}} \right) - \frac{S_{v,-1}}{t_{ny} \cdot b_{ny}} \right) \cdot b_{ny,-1} \quad (2)$$

hvor S er de samlede selskabsskatter, b_{ny} er andelen af virksomheder på accontoordningen, og S_v er frivillige indbetalte selskabsskatter.

Indholdet i den store parentes er den del af indkomsten fra sidste indkomstår, der ikke blev beskattet samme år. Under antagelsen om, at de tre sidste års indkomstskatter er lig den samlede selskabsskat indeværende fås:

$$S_{ny} = t_{ny} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny} + S_{v,-1} + t_{gl} \cdot \left(\frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} - \frac{S_{v,-1}}{t_{ny,-1} \cdot b_{ny,-1}} \right) \cdot b_{ny,-1} \quad (3)$$

Antages yderligere, at antallet af frivillige indbetalinger er lig 0 fås:

$$S_{ny} = t_{ny} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny} + t_{gl} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny,-1} \quad (4)$$

Dette er den nuværende ligning for selskabsskatter betalt af virksomheder på accontoordningen.

Ifølge tabel 1 - også vist som tabel 1 i THV14301 - ses, at antallet af frivillige indbetalinger er langt større end de beløb indbetalt som restskat. Faktisk er beløbene indbetalt som restskat negative fra 1997 til 2000, hvilket betyder, at nogle selskaber har indbetalt mere i skat end deres indkomst forpligtigede dem til. Baggrunden for dette skal findes i omkostningerne ved at betale hhv. for lidt og for meget i skat indeværende år.

Betales for lidt i skat et givent år skal der betales restskattetillæg, som alle årene har ligget på mindst 10 pct. Hvis der derimod betales for meget i skat et givent år gives en godtgørelse på der fra 1994 og frem har ligget på højst 7 pct. Har virksomhederne en intern rente på mellem godtgørelsen og restskattetillægget, vil de med fuld viden om deres indkomst vælge at betale en restskat på præcis 0. I tilfælde af, at virksomhederne ikke har fuld viden om deres indkomst, kan der dog forekomme udsving. Er virksomhedernes interne rente tættere på godtgørelsen end restskattetillægget, vil de typisk sikre sig ved at indbetale et højt sat bud på deres selskabsskat, hvilket vil give udslag i en negativ retsskattebetaling. Fra 2000 har restskattetillægget været på 10 pct. og godtgørelsen på 4 pct. Under antagelse af at hovedparten af alle virksomheder også i fremtiden vil have en intern rente mellem 4 og 10 pct., vil det være mere oplagt at antage, at de resterende skatteindbetalinger også i fremtiden sker via frivillige indbetalinger end via restskatteindbetalinger.

Tabel 1. Skatter, selskaber

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
----- Slutskatter -----									
Selskabsskat, SKM	17.29	18.04	18.50	23.59	26.20	29.73	34.37	29.59	32.45
	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NR-opgørelse	17.29	18.04	18.50	23.59	26.20	29.73	34.37	29.59	32.45
	0	0	0	0	0	0	0	0	0
----- Kildeskatter -----									
Restskatteordning	17.29	9.710	9.910	10.63	10.47	9.360	4.950	3.260	1.150
	0			0	0				
Acontoordning									
obl. rater		2.680	3.170	4.070	4.570	6.270	8.750	10.64	12.47
frivillige indb		6.400	4.730	4.160	8.640	13.38	22.21	0	0
restskat		0.430	0.730	0.540	0.420	0	0	25.18	23.63
						-1.120	-3.710	0	0
								-2.820	-5.840
Selskabsskat, SKM	17.29	19.22	18.54	19.40	24.10	27.89	32.20	36.26	31.41
	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NR-opgørelse	15.56	19.03	19.60	19.81	24.55	28.69	32.68	36.57	
	7	4	5	2	2	8	9	8	

Kilde: Skatteministeriet

Under denne nye antagelse er selskabsskatterne for virksomhederne på aconotordningen givet ved:

$$S_{ny} = t_{ny} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny} + t_{ny,-1} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny,-1} \quad (5)$$

De samlede selskabsskatter estimeres med en k-faktor, k_{sds} , som:

$$S = k_{sds} \cdot \left(t_{gl} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{gl,-1} + t_{ny} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny} + t_{ny,-1} \cdot \frac{1}{2} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{ny,-1} \right) \quad (6)$$

hvor indkomsten er givet ved:

$$Y = Yrs1 + Tipps + Yrqf1 + Tibn + Yfqi - \frac{k_{sds} \cdot Ivps1 + k_{sds,-1} \cdot Ivps1_{-1}}{2} \quad (7)$$

hvor variablerne på højre side er ADAM-variable og defineret som følger:

Yrs1	Restindkomst, selskaber
Tipps	Selskabernes nettorenter
Yrqf1	Restindkomst, finansiel virksomhed
Tibn	Pengeinstitutter og andelskassers nettoindtægter
Yfqi	Bruttoværditilvækst i imputerede finansielle tjenester
Ivps1	Skattemæssige afskrivninger

3. Konsekvenser af ændringer

Tabel 2 viser resultaterne af en estimation ved den nuværende ligning for selskabsskatterne, mens tabel 3 viser en estimation under antagelse af, at virksomhederne betaler frivillige bidrag lig deres samlede manglende skattebyrde. På tilsvarende måde viser figur 1 de forudsagte og egentlige selskabsskatter under den nuværende relation, mens figur 2 viser det under den foreslåede relation. Konklusionen er, at der ikke er den store forskel på, hvilken skattesats der benyttes. Rent faktisk giver den lavere selskabsskattesats et marginalt dårligere fit.

Tabel 2. Selskabsskatter under den nuværende relation

Variabel	ADAM-navn	Koefficient	Spredning
Selskabsskatter	Sds		
Skat af indkomst	$tsds1 @ 1/2 @ bsds @ sds1$ + $ksds_{-1} @ tsds1_{-1}$ $@ (1 - 1/2 @ bsds_{-1}) @ sds1_{-1}$	0.6509	0.0181

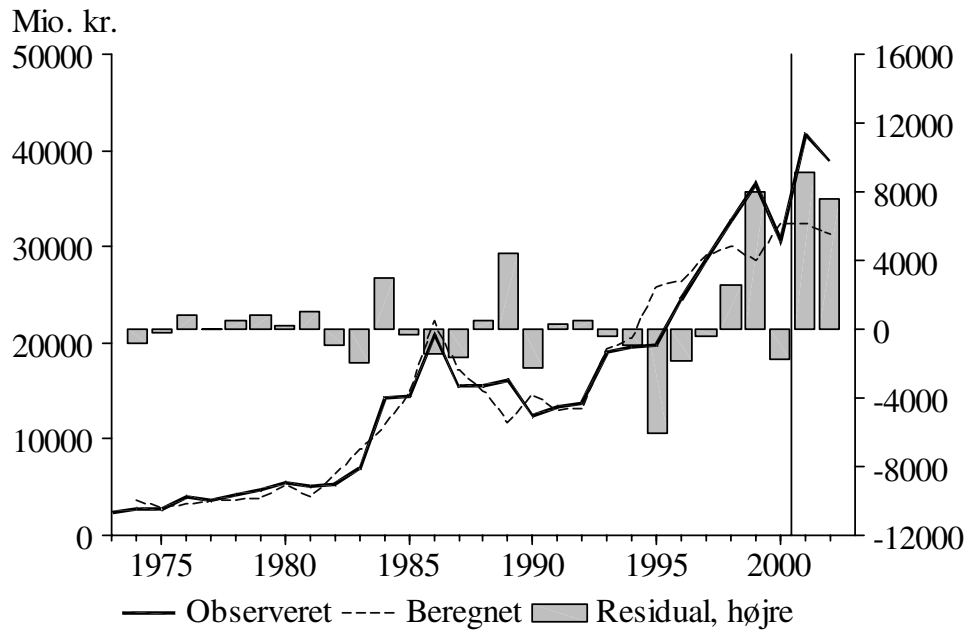
Anm. $n = 1974-2000$ $R^2 = 0.9357$ $DW = 1.8287$

Tabel 3. Selskabsskatter under den foreslåede relation

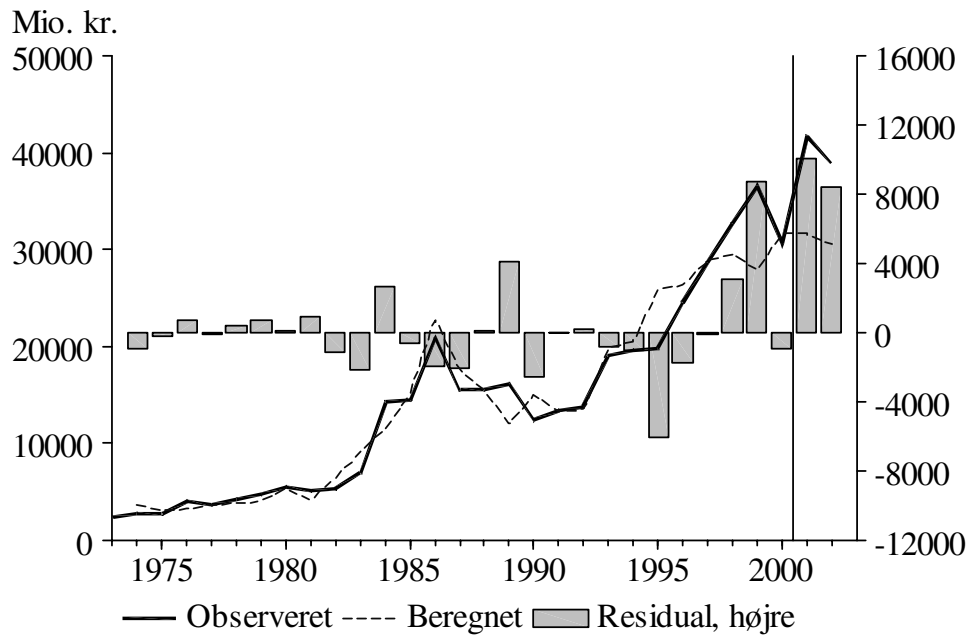
Variabel	ADAM-navn	Koefficient	Spredning
Selskabsskatter	Sds		
Skat af indkomst	$tsds1 @ 1/2 @ bsds @ sds1$ + $ksds_{-1} @ tsds1_{-1}$ $@ (1 - 1/2 @ bsds_{-1}) @ sds1_{-1}$	0.6661	0.0193

Anm. $n = 1974-2000$ $R^2 = 0.9302$ $DW = 1.7744$

Figur 1. Selskabsskatter under den nuværende relation

Figur 2. Selskabsskatter under den foreslåede relation

4. Konsekvenser af forsimpning af selskabsskatterelationen

Uden den forsimplende antagelse om, at de tre sidste års indkomstskatter er lig den samlede selskabsskat indeværende, men under antagelse af, at restskattebetalingerne fra acontoordningen er nul fås:

$$S = k_{sds} \cdot \left(\begin{array}{l} t_{gl} \cdot Y_{-1/2} \cdot b_{gl,-1} + \frac{1}{6} \cdot (S_{-1} + S_{-2} + S_{-3}) \cdot b_{ny} \\ + \left[t_{ny,-1} \cdot Y_{-1/2} - \frac{1}{6} \cdot (S_{-2} + S_{-3} + S_{-4}) \right] \cdot b_{ny,-1} \end{array} \right) \quad (8)$$

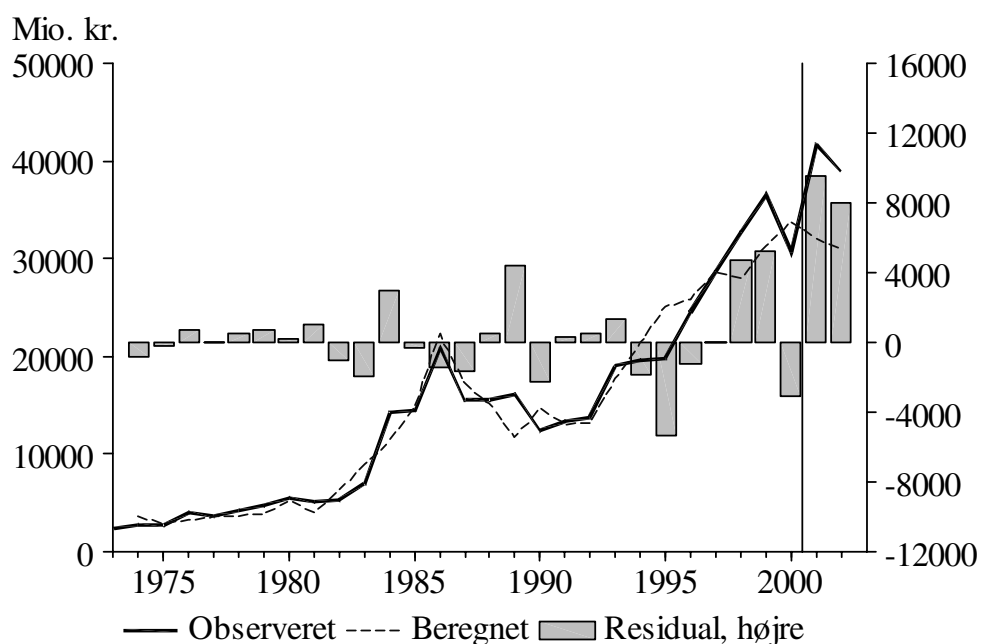
Resultaterne af en estimation under disse antagelser er givet i tabel 4, og de faktiske værdier er plottet mod de forudsagte i figur 3. Den overordnede konklusion må være, at denne noget mere klodsede form ikke synligt forbedrer prediktionsevnen.

Tabel 4. Selskabsskatter

Variabel	ADAM-navn	Koefficient	Spredning
Selskabsskatter	<i>Sds</i>		
Skat af indkomst	<i>tsds1 @1/2@bsds @sds1</i> + <i>ksds_1@tsds1_1</i> <i>@(1 - 1/2@bsds_1)@sds1_1</i>	0.6518	0.0168

Anm. n = 1974-2000 $R^2 = 0.9448$ DW = 2.3289

Figur 3. Selskabsskatter

5. Konklusion

Oplysninger fra skatteministeriet tyder på, at virksomhederne vælger at placere deres manglende skatteindbetalinger som frivillige indbetalinger i stedet for at betale dem som restskat. Denne adfærd virker med nuværende skatteregler som en fornuftig strategi alt afhængigt af virksomhedernes interne rente. Med uændrede regler tyder intet på, at adfærden skulle ændre sig. Virksomhedernes adfærd bliver dog ikke afspejlet i den nuværende selskabsskatterelation, hvor det antages, at virksomhederne ikke har frivillige indbetalinger, men betaler alle manglende skatteindbetalinger som restskat. Ændringer i relationen påvirker ikke den opstillede models prediktionsevne, og både parameterestimer og residualer er stort set uændret. Så alt i alt har ændringen ikke den store betydning.

Endvidere er selskabsskatterelationen simplificeret ved en antagelse om, at de tre sidste års indkomstskatter er lig den samlede selskabsskat indeværende år. En fjernelse af denne antagelse forbedrer ikke modellens prediktionsevne, men komplicerer opskrivningen af modellen.

Det er konkluderet, at relation (5) muligvis bør implementeres, eftersom den er mere i overensstemmelse med virksomhedernes adfærd. Endvidere er den simpel og indeholder i modsætning til (8) ikke mange lags, der på uheldigvis kan påvirke modellens mellemsigtede egenskaber. Dog vil der ikke foretages nogle ændringer før efter revisionen af nationalregnskabet, hvor der sker betydelige ændringer i opgørelse af, hvilke år skatteindbetalinger placeres i.